

* หมายเหตุมลพิษ

<http://www.pcd.go.th>

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปีที่ 6 ฉบับที่ 21 เดือนมกราคม-มีนาคม 2553

* ร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว

* การจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

* การแก้ไขปัญหาคาบน้ำตาลรั่วไหลลงแม่น้ำแม่กลอง

*กักกาย

หมายเหตุมลพิษในไตรมาสนี้ นอกจากจะนำเสนอ สถานการณ์มลพิษในด้านต่างๆ ทั้งสถานการณ์คุณภาพน้ำ คุณภาพอากาศ สถานการณ์ระดับเสียง และสถิติเรื่องร้องทุกข์ เหมือนเช่นที่ผ่านมาแล้ว ยังมีเรื่องของการเกิดอุบัติเหตุด้าน สารเคมี เป็นต้นว่า ไฟไหม้โรงงานอุตสาหกรรม การลักลอบทิ้ง กากของเสียและสารอันตราย และอุบัติเหตุจากการขนส่งสารเคมี ซึ่งมักจะเกิดขึ้นบ่อยครั้งในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา

นอกจากนี้ ยังมีโครงการที่กรมควบคุมมลพิษดำเนินการ ร่วมกับภาคเอกชน ได้แก่ โครงการร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว ซึ่งในระยะแรกมีการดำเนินการในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ตลอดจนการแก้ไขปัญหากากน้ำตาลรั่วไหลลงแม่น้ำแม่กลอง เป็นต้น

ทางกองบรรณาธิการต้องขอแก้ไขข้อผิดพลาดในฉบับที่แล้ว คือ ขอแก้ไข ปีที่ตีพิมพ์จากปีที่ 6 ฉบับที่ 20 เป็นปีที่ 5 ฉบับที่ 20 เพื่อให้ผู้ที่นำข้อมูลในหมายเหตุมลพิษไปใช้ประโยชน์ อ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลได้ถูกต้อง ทั้งนี้ผู้จัดทำได้แก้ไขข้อผิดพลาดนี้ใน เอกสารเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตด้วยแล้ว จึงขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

สารบัญ

คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน	3
คุณภาพอากาศ	4
สถานการณ์ระดับเสียง	6
สถิติเรื่องร้องเรียน	8
อุบัติเหตุด้านสารเคมี	9
ร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว	11
การจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน	14
การแก้ไขปัญหากากน้ำตาลรั่วไหลลงแม่น้ำแม่กลอง	15

ที่ปรึกษา

นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา
อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
นายวรศาสตร์ อภัยพงษ์
รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
นายวิจารณ์ ลิมาดชา
รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

บรรณาธิการ

นายรังสรรค์ ปิ่นทอง
ผู้อำนวยการกองแผนงานและประเมินผล

กองบรรณาธิการ

นางสาวจิระนันท์ เหมพูลเสรีสุข
หัวหน้ากลุ่มวิเคราะห์แผนและประเมินผล
นายนิชกร คงเพชร
หัวหน้าฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
นางเกวลิณ วงศ์เศรษฐศิริ
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
นางสาวบรรจง ประภาธนานันท์
พนักงานพิมพ์ดีดชั้น 3
นางสาวพัชรวรรณ แก้วก่า
นักวิชาการเผยแพร่

สนับสนุนข้อมูลโดย

1. สำนักงานเลขานุการกรม
 2. สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง
 3. กองนิติการ
 4. ฝ่ายตรวจและบังคับการ
 5. สำนักจัดการคุณภาพน้ำ
 6. สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย
 7. กองแผนงานและประเมินผล
 8. ฝ่ายคุณภาพสิ่งแวดล้อมและห้องปฏิบัติการ
- ออกแบบและจัดพิมพ์ : บริษัท ไทเร็กซ์ แพลน จำกัด

ร้องเรียนมลพิษ ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสรรค์สังคมไทย ด้วยการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร รับบริการข้อมูลข่าวสารหรือร้องเรียนมลพิษ ได้ที่ กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตู้ ปณ. 33 สามเสนใน กรุงเทพฯ 10400 โทร. 1650 หรือ 0 2298 2605 โทรสาร 0 2298 2596 (E-mail : e-petition@pcd.go.th) หรือ ศูนย์บริการประชาชน กรมควบคุมมลพิษ เว็บไซต์แสดงความคิดเห็นของประชาชนเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม

คุณภาพน้ำ

แหล่งน้ำผิวดิน

- ▶ นางสาวสมพร ศรีคำภา
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
- ▶ นางชญาภา คำเกี้ยว
นักวิชาการสิ่งแวดล้อม
สำนักจัดการคุณภาพน้ำ

ผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำในแม่น้ำสำคัญในช่วงเดือนมกราคม-มีนาคม 2553 จำนวน 26 สาย จากทั้งหมด 48 สาย และแหล่งน้ำนิ่ง คือ ทะเลสาบสงขลา จากแหล่งน้ำนิ่ง 4 แหล่ง (หนองหาน กวีานพะเยา บึงบอระเพ็ด และทะเลสาบสงขลา) พบว่า คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี พอใช้ และเสื่อมโทรม คิดเป็นร้อยละ 27 ร้อยละ 33 และร้อยละ 40 ตามลำดับ พารามิเตอร์ที่บ่งชี้ถึงคุณภาพน้ำเสื่อมโทรม คือ ค่าออกซิเจนละลาย (DO) การปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด (TCB) การปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มฟิโคไลโคลิฟอร์ม (FCB) ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ (BOD) และแอมโมเนีย (NH_3) โดยคุณภาพน้ำของแหล่งน้ำโดยรวมในแต่ละภาคเป็นดังนี้

ภาคเหนือ ผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำจากแม่น้ำ 5 สาย ได้แก่ แม่น้ำกก แม่น้ำอิง แม่น้ำปิง แม่น้ำกว๊าน และแม่น้ำลี้ พบว่า

- แม่น้ำกก แม่น้ำปิง และแม่น้ำอิง คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี
- แม่น้ำกว๊าน และแม่น้ำลี้ คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้

ภาคกลาง ผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำจากแม่น้ำ 6 สาย ได้แก่ แม่น้ำแม่กลอง แม่น้ำแควน้อย แม่น้ำแควใหญ่ แม่น้ำปรางบุรี และแม่น้ำเพชรบุรีตอนบนและตอนล่าง พบว่า

- แม่น้ำแม่กลอง แม่น้ำแควน้อย แม่น้ำแควใหญ่ แม่น้ำปรางบุรี และแม่น้ำเพชรบุรีตอนบน คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้
- แม่น้ำกุยบุรี คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม พารามิเตอร์ที่บ่งชี้ถึงคุณภาพน้ำเสื่อมโทรม คือ BOD และ TCB ตามลำดับ
- แม่น้ำเพชรบุรีตอนล่าง คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม พารามิเตอร์ที่บ่งชี้ถึงคุณภาพน้ำเสื่อมโทรม คือ BOD TCB และ FCB ตามลำดับ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำจากแม่น้ำ 4 สาย ได้แก่ แม่น้ำมูล แม่น้ำลำชี แม่น้ำเสียว และแม่น้ำลำตะคองตอนบนและตอนล่าง พบว่ามีคุณภาพน้ำดังนี้

- แม่น้ำลำตะคองตอนบน คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี
- แม่น้ำมูล และแม่น้ำลำชี คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้

• แม่น้ำเสียว คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม พารามิเตอร์ที่บ่งชี้ถึงคุณภาพน้ำเสื่อมโทรม คือ BOD

• แม่น้ำลำตะคองตอนล่าง คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม พารามิเตอร์ที่บ่งชี้ถึงคุณภาพน้ำเสื่อมโทรม คือ DO BOD และ FCB ตามลำดับ

ภาคตะวันออก ผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำจากแม่น้ำ 7 สาย ได้แก่ แม่น้ำเวฬุ แม่น้ำบางปะกง แม่น้ำตราด แม่น้ำประแสร์ แม่น้ำจันทบุรี แม่น้ำพังราดตอนบนและตอนล่าง และแม่น้ำระยองตอนบนและตอนล่าง พบว่ามีคุณภาพน้ำดังนี้

• แม่น้ำเวฬุ แม่น้ำบางปะกง แม่น้ำตราด และแม่น้ำประแสร์ คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี

• แม่น้ำพังราดตอนบน คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม พารามิเตอร์ที่บ่งชี้ถึงคุณภาพน้ำเสื่อมโทรม คือ BOD TCB และ FCB ตามลำดับ

• แม่น้ำพังราดตอนล่าง คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม พารามิเตอร์ที่บ่งชี้ถึงคุณภาพน้ำเสื่อมโทรม คือ TCB และ FCB ตามลำดับ

• แม่น้ำระยองตอนบน คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม พารามิเตอร์ที่บ่งชี้ถึงคุณภาพน้ำเสื่อมโทรม คือ BOD และ TCB ตามลำดับ

• แม่น้ำระยองตอนล่าง และแม่น้ำจันทบุรี คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม พารามิเตอร์ที่บ่งชี้ถึงคุณภาพน้ำเสื่อมโทรม คือ TCB

ภาคใต้ ผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำจากแม่น้ำ 3 สาย ได้แก่ แม่น้ำตรัง แม่น้ำปัตตานีตอนบนและตอนล่าง แม่น้ำสายบุรี และแหล่งน้ำนิ่ง ได้แก่ ทะเลสาบสงขลา (รวมทะเลหลวงและทะเลน้อย) พบว่ามีคุณภาพน้ำดังนี้

- แม่น้ำตรัง คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี
- แม่น้ำปัตตานีตอนบน และทะเลน้อย คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้
- แม่น้ำสายบุรี ทะเลสาบสงขลา แม่น้ำปัตตานีตอนล่าง และทะเลหลวง คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม พารามิเตอร์ที่บ่งชี้ถึงคุณภาพน้ำเสื่อมโทรม คือ BOD *

สรุปเกณฑ์คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน (เดือนมกราคม-มีนาคม 2553)

เกณฑ์คุณภาพน้ำ	แหล่งน้ำผิวดินในภาคต่างๆ ของประเทศไทย					ร้อยละของแหล่งน้ำ
	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคใต้	
 ดี	กก ปิง อิง	-	ลำตะคองตอนบน	เวฬุ ประแสร์ บางปะกง ตราด	ตรัง	27
 พอใช้	กวัง ลี้	แม่กลอง แควน้อย แควใหญ่ ปราณบุรี เพชรบุรีตอนบน	มูล ลำชี	-	ปัตตานีตอนบน ทะเลน้อย*	33
 เสื่อมโทรม	-	กุยบุรี เพชรบุรีตอนล่าง	เสียว ลำตะคองตอนล่าง	พังราดตอนบน พังราดตอนล่าง ระยองตอนบน ระยองตอนล่าง จันทบุรี	ทะเลหลวง* ทะเลสาบสงขลา* สายบุรี ปัตตานีตอนล่าง	40
 เสื่อมโทรมมาก	-	-	-	-	-	-

* หมายถึง แหล่งน้ำนิ่ง

คุณภาพอากาศ

- ▶ นางสาวพิรพร เพชรทอง
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
- ▶ นางสาวมติกา ประชามานิตกุล
นักวิชาการสิ่งแวดล้อม
สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง

สถานการณ์คุณภาพอากาศของประเทศไทยในช่วงเดือนมกราคม-มีนาคม 2553 พบว่า มลพิษทางอากาศมีปริมาณเพิ่มสูงขึ้น โดยฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน (PM₁₀) หรือฝุ่นขนาดเล็ก และก๊าซโอโซน (O₃) ยังคงเป็นปัญหาหลักเนื่องจากเป็นช่วงหน้าแล้ง สภาพอากาศแห้งและนิ่ง ทำให้ฝุ่นละอองที่เกิดขึ้นสามารถแขวนลอยอยู่ในบรรยากาศได้นาน อีกทั้งยังมีฝุ่นละอองจากการเกิดไฟป่าทั้งในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน ส่วนสารมลพิษอื่นๆ ได้แก่ ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO₂) ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) และก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO₂) ยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

กรุงเทพมหานคร : พบฝุ่นขนาดเล็กเกินมาตรฐานในบางพื้นที่ โดยค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ตรวจวัดได้ 10.9 – 195.2 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (มคก./ลบ.ม.) ในพื้นที่ริมถนน พบเกินมาตรฐานบริเวณถนนพระราม 6 ถนนดินแดง

ถนนพระราม 4 และถนนพหลโยธิน ส่วนในพื้นที่ทั่วไปพบเกินมาตรฐานเฉพาะบริเวณมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และกรมประชาสัมพันธ์ ส่วนบริเวณอื่นยังมีปริมาณอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (มาตรฐาน PM₁₀ เฉลี่ย 24 ชั่วโมงไม่เกิน 120 มคก./ลบ.ม.)

PM₁₀ ที่เกินมาตรฐานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ในช่วงเดือนมกราคม-มีนาคม 2553

พื้นที่	ต่ำสุด - สูงสุด (มคก./ลบ.ม.)	จำนวนวันที่เกินมาตรฐาน/จำนวนวันที่ตรวจวัด (ร้อยละ)
พื้นที่ริมถนน		
1. ถนนพระราม 6	54.8 – 195.2	8/43 (18.6)
2. ถนนดินแดง	36.0 – 174.5	10/90 (11.1)
3. ถนนพระราม 4	34.1 – 147.2	4/83 (4.8)
4. ถนนพหลโยธิน	37.5 – 123.0	3/64 (4.7)
พื้นที่ทั่วไป		
1. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	37.4 – 179.1	7/76 (9.2)
2. กรมประชาสัมพันธ์	19.5 – 134.9	1/86 (1.2)

ก๊าซโอโซน ตรวจพบเกินมาตรฐานเกือบทุกพื้นที่ โดยค่าเฉลี่ย 1 ชั่วโมง ตรวจวัดได้ 0 – 169 ส่วนในพันล้านส่วน (ppb) (มาตรฐานเฉลี่ย 1 ชั่วโมงไม่เกิน 100 ppb) บริเวณที่พบเกินมาตรฐานมากที่สุดคือ การเคหะชุมชนคลองจั่น

ปริมาณมล : ฝุ่นขนาดเล็ก ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ตรวจวัดได้ในช่วง 14.5 – 160.8 มคก./ลบ.ม. พบเกินมาตรฐานเฉพาะจังหวัดสมุทรปราการ บริเวณศาลากลาง การเคหะชุมชนบางพลี และศูนย์ฟื้นฟูอาชีพฯ พระประแดง ส่วนพื้นที่อื่นยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

PM₁₀ ที่เกินมาตรฐานในพื้นที่ปริมาณมล ในช่วงเดือนมกราคม-มีนาคม 2553

สถานี	ต่ำสุด - สูงสุด (มคก./ลบ.ม.)	จำนวนครั้งที่เกินมาตรฐาน/จำนวนครั้งที่ตรวจวัด (ร้อยละ)
จังหวัดสมุทรปราการ		
1. ศาลากลาง	30.2 – 160.8	5/90 (5.6)
2. การเคหะชุมชนบางพลี	22.7 – 136.7	2/73 (2.7)
3. ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพฯ พระประแดง	20.9 – 142.7	1/77 (1.3)

ก๊าซโอโซน เฉลี่ย 1 ชั่วโมง ตรวจพบเกินมาตรฐานในหลายพื้นที่ ตรวจวัดได้ 0 – 168 ppb บริเวณที่พบเกินมาตรฐานมากที่สุดคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร

พื้นที่ต่างจังหวัด : พบฝุ่นขนาดเล็กเกินมาตรฐานในหลายพื้นที่ ทั้งในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคตะวันออก และภาคกลาง ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ตรวจวัดได้ 8.2 – 505.5 มคก./ลบ.ม. บริเวณที่พบเกินมาตรฐานได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง เชียงราย แม่ฮ่องสอน น่าน ลำพูน ชลบุรี (สนามกีฬาเทศบาลแหลมฉบัง) ระยอง (สถานีอนามัยมาตาพุด) สระบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ส่วนพื้นที่อื่นอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

PM₁₀ ที่เกินมาตรฐานในพื้นที่ต่างจังหวัด ในช่วงเดือนมกราคม-มีนาคม 2553

สถานี	ต่ำสุด - สูงสุด (มคก./ลบ.ม.)	จำนวนครั้งที่เกินมาตรฐาน/จำนวนครั้งที่ตรวจวัด (ร้อยละ)
ภาคเหนือ		
1. ศาลากลาง จ.เชียงใหม่	22.8 – 274.8	9/90 (10.0)
2. โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จ.เชียงใหม่	28.3 – 291.1	14/90 (15.6)
3. ศาลหลักเมือง จ.ลำปาง	14.0 – 188.4	16/79 (20.3)
4. สถานีอนามัยบ้านสบป่าด จ.ลำปาง	24.1 – 171.0	9/81 (11.1)
5. สถานีอนามัยท่าสี่ จ.ลำปาง	22.1 – 190.1	16/53 (30.2)
6. สำนักงานการประปาแม่เกาะ จ.ลำปาง	16.2 – 154.0	3/77 (3.9)
7. สนง.ทสจ.เชียงราย จ.เชียงราย	27.0 – 267.1	27/90 (30.0)
8. สนง.ทสจ.แม่ฮ่องสอน จ.แม่ฮ่องสอน	23.9 – 505.5	29/88 (33.0)
9. ศาลากลาง จ.น่าน	18.8 – 187.2	16/90 (17.8)
10. สนามกีฬา อบจ.ลำพูน	22.2 – 343.0	28/90 (31.1)
ภาคตะวันออก		
1. สนามกีฬาเทศบาลแหลมฉบัง จ.ชลบุรี	28.0 – 146.3	1/83 (1.2)
2. สถานีอนามัยมาตาพุด จ.ระยอง	32.5 – 136.7	1/88 (1.1)
ภาคกลาง		
1. สถานีตำรวจภูธรตำบลหน้าพระลาน จ.สระบุรี	44.0 – 242.5	33/90 (36.7)
2. สถานีดับเพลิงเขาน้อย จ.สระบุรี	43.1 – 124.5	2/58 (3.4)
3. โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย จ.พระนครศรีอยุธยา	31.2 – 145.9	2/85 (2.4)

ก๊าซโอโซนเฉลี่ย 1 ชั่วโมงในพื้นที่ต่างจังหวัด ตรวจวัดได้ อยู่ในช่วง 0 – 177 ppb ตรวจพบเกินมาตรฐานหลายพื้นที่ในภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออก บริเวณที่พบก๊าซโอโซนเกินมาตรฐานมากที่สุดคือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา *

สถานการณ์ระดับเสียง

- ▶ นางสาวนันทวัน ว.สิงหะเคนทร์
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
- ▶ นางมณฑก แก้วสลัสนิล
นักวิชาการสิ่งแวดล้อม
สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง

ระดับเสียงในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในช่วงเดือนมกราคม-มีนาคม 2553 บริเวณริมถนนระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง มีค่าอยู่ในช่วง 62.4 – 81.3 เดซิเบลเอ (dBA) เกินมาตรฐานร้อยละ 55 ของจำนวนข้อมูลทั้งหมด (มาตรฐานระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง กำหนดไม่เกิน 70 dBA) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 69.4 dBA ส่วนบริเวณพื้นที่ทั่วไประดับเสียงส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน โดยระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง มีค่าอยู่ในช่วง 49.8 – 70.5 dBA เกินมาตรฐานร้อยละ 1 ของจำนวนข้อมูลทั้งหมด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 59.3 dBA รายละเอียดดังตารางที่ 1

สำหรับในพื้นที่ต่างจังหวัด บริเวณริมถนนระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง มีค่าอยู่ในช่วง 50.1 – 80.1 เดซิเบลเอ (dBA) เกินมาตรฐานร้อยละ 12 ของจำนวนข้อมูลทั้งหมด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 62.8 dBA ส่วนบริเวณพื้นที่ทั่วไประดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง มีค่าอยู่ในช่วง 46.5 – 69.6 dBA อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 57.2 dBA รายละเอียดดังตารางที่ 2 *

ตารางที่ 1 ระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เดือนมกราคม-มีนาคม 2553

จังหวัด	สถานี	ระดับเสียง (เดซิเบลเอ)		จำนวนวันที่เกินมาตรฐาน (ร้อยละ)
		ต่ำสุด - สูงสุด	เฉลี่ย	
พื้นที่ริมถนน				
กรุงเทพมหานคร	สนามกีฬาการเคหะชุมชนห้วยขวาง ถ.ประชาสงเคราะห์	62.4 – 69.3	63.9	0
	วงเวียน 22 กรกฎาคม ถ.สันติภาพ	69.9 – 73.3	71.2	98
	สถานีไฟฟ้าย่อยธนบุรี ถ.อินทรีพิทักษ์	68.2 – 71.4	69.6	21
	สถานีตำรวจนครบาลโชคชัย ถ.ลาดพร้าว	71.0 – 72.7	71.8	100
	การเคหะชุมชนดินแดง ถ.ดินแดง	66.1 – 81.3	72.7	75
	พาหุรัด ถ.ตรีเพชร	74.7 – 76.3	75.5	100
นนทบุรี	กรมพลังงานทดแทน ถ.บางกรวย-ไทรน้อย	63.4 – 69.4	66.0*	0
สมุทรสาคร	แขวงการทางสมุทรสาคร ถ.เพชรเกษม	62.9 – 66.7	64.2*	0
พื้นที่ทั่วไป				
กรุงเทพมหานคร	โรงเรียนบดินทรเดชา ซ.รามคำแหง 43/1 ถ.รามคำแหง	49.8 – 66.8	60.6*	0
	การเคหะชุมชนคลองจั่น ถ.สุขาภิบาล 1	54.3 – 61.0	56.5	0
	โรงเรียนนนทรีวิทยา ถ.นางลิ้นจี่	53.8 – 70.5	63.1*	6
	โรงเรียนสิงหราชพิทยาคม ถ.เอกชัย	57.8 – 64.4	60.6	0
ปทุมธานี	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิต	54.2 – 63.6	58.8	0
นนทบุรี	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	52.1 – 64.4	56.3	0
มาตรฐาน		70.0		

* หมายถึง ค่าเฉลี่ยของระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง ที่ตรวจวัดในช่วงเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2553

ตารางที่ 2 ระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง ในพื้นที่ต่างจังหวัด เดือนมกราคม-มีนาคม 2553

จังหวัด	สถานี	ระดับเสียง (เดซิเบลเอ)		จำนวนวันที่เกินมาตรฐาน (ร้อยละ)
		ต่ำสุด - สูงสุด	เฉลี่ย	
พื้นที่ริมถนน				
สระบุรี	สถานีตำรวจภูธรหน้าพระลาน อ.เฉลิมพระเกียรติ	69.8 - 73.0	71.3	99
เชียงใหม่	โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย อ.เมือง	60.4 - 64.4	62.8	0
ขอนแก่น	บ้านพักปลัดอำเภอ อ.เมือง	62.4 - 68.2	64.7	0
นครราชสีมา	บ้านพักทหาร มณฑลทหารบกที่ 21 อ.เมือง	59.8 - 67.2	61.8*	0
ชลบุรี	ศูนย์เยาวชนเทศบาลตำบลศรีราชา อ.ศรีราชา	57.3 - 65.3	59.9	0
ชลบุรี	สำนักงานเทศบาลตำบลแหลมฉบัง อ.ศรีราชา	50.1 - 64.3	59.9	0
ระยอง	สถานีอนามัยมาตาพุด อ.เมือง	59.5 - 67.7	63.2	0
ภูเก็ต	ศูนย์บริการสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต อ.เมือง	58.7 - 80.1	61.8	4
สงขลา	เทศบาลนครหาดใหญ่ อ.หาดใหญ่	57.8 - 70.8	59.8	1
พื้นที่ทั่วไป				
เชียงใหม่	ศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่ อ.เมือง	53.2 - 58.9	54.8	0
ลำปาง	ศาลหลักเมือง อ.เมือง	55.5 - 69.5	58.8	0
สระบุรี	สถานีดับเพลิง (เขาน้อย) อ.เมือง	55.1 - 60.6	56.9	0
สระบุรี	องค์การบริหารส่วนตำบลหน้าพระลาน อ.เฉลิมพระเกียรติ	52.0 - 66.4	56.0	0
สระบุรี	วัดถ้ำศรีวิไล อ.เฉลิมพระเกียรติ	46.5 - 57.8	55.3	0
ระยอง	ชุมสายโทรศัพท์จังหวัดระยอง อ.เมือง	48.5 - 61.7	54.6	0
ชลบุรี	สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดชลบุรี อ.เมือง	57.1 - 69.6	63.9	0
มาตรฐาน		70.0		

* หมายถึง ค่าเฉลี่ยของระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง ที่ตรวจวัดในช่วงเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2553

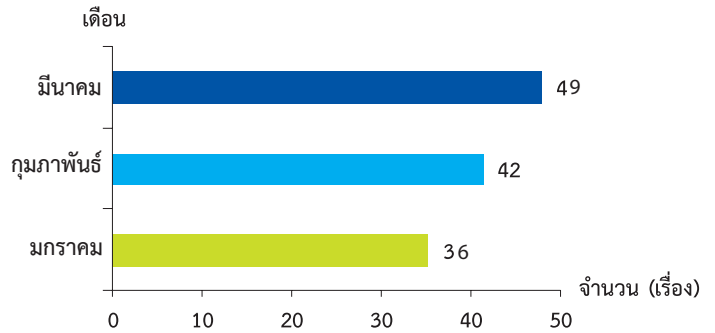

สถิติเรื่องร้องเรียน

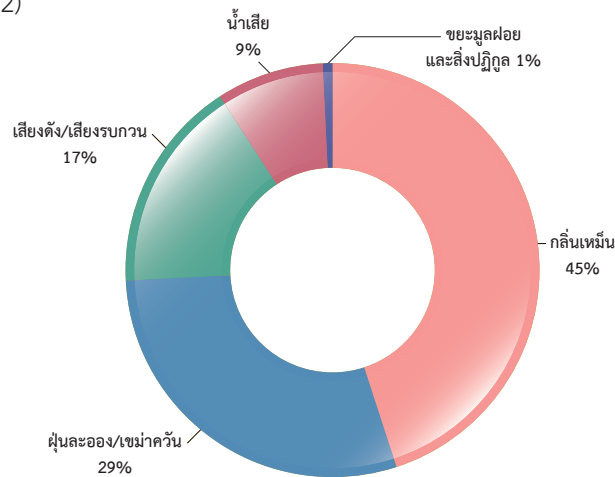
► นางสาวกานต์ลีนี ดวงดี

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ
ฝ่ายตรวจและบังคับการ

การร้องเรียนด้านมลพิษระหว่างเดือนมกราคม-มีนาคม 2553 มีจำนวนทั้งสิ้น 127 เรื่อง (รูปที่ 1) โดยพบว่าในเดือนมีนาคมมีการร้องเรียนมากที่สุด จำนวนทั้งสิ้น 49 เรื่อง ปัญหามลพิษที่ได้รับการร้องเรียนมากที่สุดคือ ปัญหากลิ่นเหม็น คิดเป็นร้อยละ 45 รองลงมาคือ ปัญหาฝุ่นละออง/เขม่าควัน คิดเป็นร้อยละ 29 ปัญหาเสียงดัง/เสียงรบกวน คิดเป็นร้อยละ 17 ปัญหาน้ำเสีย คิดเป็นร้อยละ 9 และปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล คิดเป็นร้อยละ 1 (รูปที่ 2)

รูปที่ 1 จำนวนเรื่องร้องเรียนระหว่างเดือนมกราคม-มีนาคม 2553

รูปที่ 2 สัดส่วนปัญหามลพิษที่มีการร้องเรียนระหว่างเดือนมกราคม-มีนาคม 2553

จังหวัดที่มีการร้องเรียนสูงที่สุดในระหว่างเดือนมกราคม-มีนาคม 2553 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร โดยมีเรื่องร้องเรียน 61 เรื่อง รองลงมาคือ จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมีเรื่องร้องเรียน 8 เรื่อง ส่วนจังหวัดที่มีการร้องเรียนเป็นอันดับ 3 มีด้วยกัน 4 จังหวัด คือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เชียงราย ราชบุรี และจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีเรื่องร้องเรียนจังหวัดละ 4 เรื่องเท่ากัน ซึ่งทั้ง 6 จังหวัด มีเรื่องร้องเรียนรวม 85 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 66.93 ของเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษทั่วประเทศ (ตารางที่ 1)

กรมควบคุมมลพิษ ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนและแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว

จำนวน 62 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 49 และอยู่ระหว่างดำเนินการจำนวน 65 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 51 (ข้อมูล ณ วันที่ 1 เมษายน 2553) *

ตารางที่ 1 จังหวัดที่มีเรื่องร้องเรียนสูงที่สุด 3 อันดับแรก ระหว่างเดือนมกราคม-มีนาคม 2553

ลำดับที่	เขตพื้นที่	จำนวนเรื่อง	ร้อยละ
1	กรุงเทพมหานคร	61	48.03
2	สมุทรปราการ	8	6.30
3	พระนครศรีอยุธยา	4	3.15
3	เชียงราย	4	3.15
3	ราชบุรี	4	3.15
3	สุพรรณบุรี	4	3.15
	รวม	85	66.93
	จังหวัดอื่นๆ	42	33.07
	รวม	127	100

อุบัติเหตุด้านสารเคมี

▶ นายสุเมธา วิเชียรเพชร

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ

▶ นางสาวพรรณมาตี ลิ่งห์แก้ว

นักวิชาการสิ่งแวดล้อม

สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย

ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินสารเคมี กรมควบคุมมลพิษ ได้รวบรวมสถิติการเกิดอุบัติเหตุสารเคมีจากการรับแจ้งเหตุ สายด่วน 1650 และจากสื่อต่างๆ ในช่วงเดือนมกราคม-มีนาคม 2553 รวมทั้งหมด 8 ครั้ง โดยเป็นอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรม 3 ครั้ง คือ 1) ไฟไหม้โรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด อำเภอมือเมือง จังหวัดระยอง 2) ปัญหามลพิษจากโรงปูนซีเมนต์ ตำบลท่าวัง อำเภอร่องสูง จังหวัดนครศรีธรรมราช และ 3) กลิ่นเหม็นจากโรงงานผลิตแบตเตอรี่ บริเวณนิคมอุตสาหกรรมบางปู อำเภอมือเมือง จังหวัดสมุทรปราการ อุบัติเหตุจากการขนส่งสารเคมี 2 ครั้ง คือ สารเคมีลอยทะเล บริเวณหน้าหน่วยบริการประชาชนตำรวจน้ำระยอง ตำบลเนินพระ อำเภอมือเมือง จังหวัดระยอง และสารเคมีรั่วไหลจากรถบรรทุกสิบล้อบริเวณถนนบางนา-ตราด ส่วนอุบัติเหตุจากการลักลอบทิ้งกากของเสียและสารอันตรายหรือการกำจัดทำลายของเสียอันตรายโดยผิดกฎหมาย 2 ครั้ง คือ การลักลอบทิ้งกากของเสียในบ่อดินลูกรังร้างพื้นที่หมู่ 8 ตำบลสุรศักดิ์ อำเภอสรรคราชา จังหวัดชลบุรี และการลักลอบทิ้งกากของเสียคล้ายขี้เถ้าขยะบริเวณชายหาดสมิหลา จังหวัดสงขลา และเหตุอื่นๆ อีก 1 ครั้ง คือ กลิ่นเหม็นจากควันไฟ บริเวณหอพักในสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ซึ่งเหตุการณ์ทั้งหมดไม่มีใครได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิตแต่ประการใด แต่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งก่อให้เกิดการปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งดินและแหล่งน้ำ และอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนในระยะยาวได้หากไม่ดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

ตัวอย่างสถานการณ์อุบัติเหตุสารเคมีสำคัญที่ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินสารเคมี มีส่วนร่วมในการเข้าไปดำเนินการตรวจสอบและแก้ไขปัญหามลพิษเบื้องต้น ดังนี้

อุบัติเหตุจากการขนส่งสารเคมี

ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินสารเคมี ได้รับแจ้งว่ามีถังบรรจุสารเคมีลอยน้ำบริเวณหน้าหน่วยบริการประชาชนตำรวจน้ำระยอง ตำบลเนินพระ อำเภอมือเมือง จังหวัดระยอง ทั้งหมดจำนวน 15 ถัง ขนาดถังละ 1,000 ลิตร เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2553 ซึ่งจังหวัดระยองได้เก็บกู้ถังบรรจุสารเคมีดังกล่าวไปเก็บไว้ที่บ่อกำจัดขยะของเทศบาลเมืองมาบตาพุด

ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินสารเคมี ได้เก็บตัวอย่างสารเคมีและตรวจวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพและทางเคมีของสารดังกล่าว ด้วยเครื่องมือการจำแนกความเป็นอันตรายของสารเคมีเบื้องต้น (Hazcat kit) พบว่าสารเคมีดังกล่าวเป็นของเหลวใส สีเหลืองอ่อน ไม่มีตะกอน กลิ่นคล้ายน้ำมันเชื้อเพลิง มีความหนืดเล็กน้อย มีสภาพเป็นกรดอ่อน (pH ประมาณ 5) ไม่ละลายน้ำและลอยน้ำ และสามารถจุดติดไฟได้ นอกจากนี้ทำการตรวจวิเคราะห์ชนิดตัวอย่างของสารเคมีด้วยเครื่องมือ Hazmat ID ซึ่งระบุว่าสารเคมีดังกล่าวอยู่ในกลุ่มของสารประกอบไฮโดรคาร์บอน อาทิ Petrolatum, Mineral oil, Decane และ Kerosene ที่จัดอยู่ในกลุ่มผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม

เมื่อพิจารณาจากสภาพความใสของเนื้อสารเคมีและ ภาชนะบรรจุที่อยู่ในสภาพสมบูรณ์ คาดว่าน่าจะเป็นสารเคมีที่ยัง ไม่ได้ใช้งานและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ จึงเห็นควรให้จังหวัด ระยองประกาศหาเจ้าของผลิตภัณฑ์มารับคืน หากไม่มีผู้แสดงตน เป็นเจ้าของและไม่สามารถสืบหาแหล่งที่มาได้ในเวลาอันสมควร จังหวัดระยองก็สามารถยึดเป็นของกลางและนำไปขายทอดตลาด หรือนำไปใช้ประโยชน์เป็นเชื้อเพลิงได้

การลักลอบทิ้งกากของเสียและสารอันตราย

ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินสารเคมี ได้รับการร้องเรียนจาก ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านจัดสรรมนตรี ปาร์ค ว่าได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากกลิ่นเหม็นของกากของเสียที่มี ผู้ลักลอบนำมาเททิ้งบริเวณบ่อดินลูกรังเก่า ในพื้นที่หมู่ 8 ตำบล สุรศักดิ์ อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยเจ้าหน้าที่ได้เข้า ตรวจสอบพื้นที่ดังกล่าวพบว่า พื้นที่เกิดเหตุมีสภาพเป็นบ่อดิน

ลูกรังเก่า ขนาดประมาณ 2.5 ไร่ ลึกประมาณ 5-7 เมตร มีน้ำขัง พื้นที่โดยรอบเป็นพื้นที่เกษตรกรรมใช้ปลูกมันสำปะหลัง และเป็น พื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิ โดยมีหมู่บ้านจัดสรรมนตรี ปาร์ค ตั้งอยู่ห่าง จุดทิ้งกากของเสียประมาณ 300 เมตร

ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินสารเคมี จึงได้เก็บตัวอย่างกาก ของเสียที่เป็นของแข็งผงสีดำและดินที่ปนเปื้อนบริเวณขอบบ่อดิน ลูกรังมาตรวจสอบลักษณะทางกายภาพและความเป็นอันตราย ของสารเคมีเบื้องต้นด้วย Hazcat kit พบว่ากากของเสียมีสถานะ เป็นของแข็ง มีลักษณะเป็นเกล็ดสีดำ มีคุณสมบัติละลายน้ำได้ เล็กน้อย มีสภาพเป็นกรด (pH 2 - 3) ไอร์เอสสามารถติดไฟได้ และดินปนเปื้อนกากของเสียบริเวณขอบบ่อดินลูกรังเมื่อนำไป ละลายน้ำพบว่า มีคุณสมบัติเป็นกรด (pH ~3) นอกจากนี้ ยังได้ ตรวจวัดค่าความเป็นกรด-ด่างของตัวอย่างน้ำในบ่อดินลูกรังเก่า พบว่า มีสภาพเป็นกรด (pH ~3) เช่นกัน

ผลจากการตรวจสอบคุณสมบัติเบื้องต้นของกากของเสีย ดังกล่าวสรุปได้ว่า กากของเสียลักษณะเป็นผงสีดำอาจเป็นสาร ดูดซับกลิ่นเสื่อมสภาพ ส่วนกากของเสียที่นำมาเททิ้งบริเวณขอบ บ่อดินลูกรังเป็นสารละลายกรดที่มีสารตัวทำละลายอินทรีย์ผสมอยู่ ซึ่งกลุ่มกากของเสียดังกล่าวน่าจะเกิดขึ้นจากโรงงานอุตสาหกรรม คณะผู้ตรวจสอบได้แจ้งผลการตรวจสอบเบื้องต้นดังกล่าวให้ ประชาชนผู้เข้าร่วมสังเกตการณ์ทราบแล้ว และได้เสนอแนะให้ เทศบาลตำบลเจ้าพระยาสุรศักดิ์ดำเนินการแก้ปัญหากลิ่นที่เกิด ขึ้นในเบื้องต้น ให้นำปูนขาวมาโรยปรับสภาพดินบริเวณที่มีกลิ่น และดินบริเวณขอบบ่อลูกรัง และให้ทำการคลุกเคล้าให้ปูนขาว ผสมกับดิน และพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 พร้อมดำเนินการแก้ไขปัญหาเรื่อง กลิ่นเหม็นจากกากของเสียในเบื้องต้น และประสานสำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี เพื่อขอทราบผลการตรวจวิเคราะห์ กากของเสียทางห้องปฏิบัติการ หากเข้าข่ายเป็นของเสียอันตราย ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี ดำเนินการตาม พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติวัตถุ อันตราย พ.ศ. 2535 และติดตามผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดี ทางกฎหมาย นอกจากนี้ ให้แจ้งเจ้าของที่ดินให้กวาดขนพื้นที่มิให้ ใครนำสิ่งปฏิกูลที่ไม่ใช่แล้วและกากของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม มาทิ้งในพื้นที่โดยเด็ดขาด เนื่องจากการกระทำที่ผิดกฎหมาย *

ร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพรับซื้อของเก่า เป็นกลุ่มอาชีพหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยมีบทบาทในการสนับสนุนการดำเนินงานด้าน 3Rs : (Reduce : การลดปริมาณขยะ Reuse : การนำขยะมาใช้ซ้ำ Recycle : การนำขยะไปแปรรูป) รวมทั้งเป็นตัวกลางในการเก็บหรือรับซื้อวัสดุรีไซเคิลหรือของเก่าจากบ้านเรือน ชุมชน ร้านค้า หรือสถานประกอบการ เพื่อรวบรวมส่งต่อไปยัง “ร้านรับซื้อของเก่า” ขนาดใหญ่ขึ้น หรือส่งต่อไปยังโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปเป็นวัสดุใหม่ต่อไป ในการดำเนินกิจการร้านรับซื้อของเก่าเหล่านี้ต้องมีการสะสมวัสดุ สิ่งของที่ชำรุด ใช้งานแล้ว หรือเหลือใช้ไว้ในร้าน เพื่อรวบรวมรอการขนส่งหรือจำหน่ายต่อไป หากผู้ประกอบการขาดความรู้และความเข้าใจในการจัดการดูแลร้านให้เหมาะสม อาจจะทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพอนามัยของผู้ประกอบกิจการและคนงาน รวมทั้งผู้ที่อาศัยอยู่ข้างเคียง อาทิ ปัญหาแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์นำโรค เสี่ยงดังจากการกระทบกันของโลหะ การขนย้ายสิ่งของ อุบัติเหตุจากของมีคม การตกหล่นในระหว่างการขนย้ายสารเคมีและวัตถุอันตราย กลิ่นจากการหมักหมมของสิ่งตกค้างเน่าเสีย น้ำเสียจากการล้างขวด หรือล้างพลาสติกที่บรรจุของเน่าเสีย เป็นต้น

▶ นางสาววานิช สวาโย
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย

กรมควบคุมมลพิษ จึงได้ดำเนินโครงการร้านรับซื้อของเก่าสีเขียวในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม สนับสนุน ร้านรับซื้อของเก่าให้มีระบบการจัดการร้านที่ดี ไม่ก่อผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนข้างเคียง ตลอดจนเพื่อยกย่องเชิดชูร้านรับซื้อของเก่าที่มีระบบการจัดการร้านที่ดีมีประสิทธิภาพต่อสาธารณชน เป็น “ร้านรับซื้อของเก่ายุคใหม่ สะอาด ปลอดภัย ใส่ใจสิ่งแวดล้อม” โดยการใช้หลักเกณฑ์การตรวจประเมินร้านรับซื้อของเก่าที่เป็นเกณฑ์เดียวกันทั่วประเทศ โดยมุ่งเน้นสร้างความร่วมมือ จิตสำนึก และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ตั้งแต่หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการร้านรับซื้อของเก่า เพื่อให้เกิดการนำขยะไปใช้ซ้ำ หรือนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์อื่นของธุรกิจรีไซเคิล ซึ่งการดำเนินโครงการร้านรับซื้อของเก่าสีเขียวได้แบ่งออกเป็น 3 พื้นที่ ตามการกระจายตัวของร้านรับซื้อของเก่า พื้นที่แรก คือ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล เป็นพื้นที่แรกในการดำเนินงาน ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ส่วนพื้นที่ที่ 2 คือ ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และพื้นที่ที่ 3 คือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคใต้ อยู่ระหว่างการดำเนินงาน

การดำเนินโครงการร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว พื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล กรมควบคุมมลพิษได้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

1. จัดประชุมชี้แจงรายละเอียดโครงการแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2552
2. จัดประชุมชี้แจงเกณฑ์การตรวจประเมินร้านรับซื้อของเก่าสีเขียวแก่คณะกรรมการเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2552 โดยมีเกณฑ์การตรวจประเมิน 4 ด้าน คือ ด้านที่ตั้งสภาพแวดล้อม อาคารและการสุขาภิบาล ด้านอาชีวอนามัย

และความปลอดภัย ด้านการดำเนินงาน และด้านสิ่งแวดล้อม สำหรับคณะกรรมการตรวจประเมินร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว ประกอบด้วย นักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ จากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน อาทิ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมการปกครอง กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมประชาสัมพันธ์ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร และสถาบันการจัดการบรรจุภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

3. เปิดรับสมัครร้านรับซื้อของเก่าเข้าร่วมโครงการระหว่างเดือนตุลาคม-พฤศจิกายน 2552 โดยมีร้านรับซื้อของเก่าสมัครเข้าร่วมโครงการ จำนวน 108 ร้าน

4. คณะกรรมการฯ ลงพื้นที่เพื่อตรวจประเมินร้านที่เข้าร่วมโครงการ ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 8-12 ธันวาคม 2552 ซึ่งเป็นการให้คำแนะนำและปรับปรุงร้านตามเกณฑ์การตรวจประเมินจากคณะกรรมการฯ

5. คณะกรรมการฯ ลงพื้นที่เพื่อตรวจประเมินร้านที่เข้าร่วมโครงการ ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 18-22 มกราคม 2553 เป็นการติดตามการปรับปรุงร้าน และประเมินผลตามเกณฑ์การประเมินเพื่อจัดระดับร้าน โดยได้มีการประชุมรับรองผลการตรวจประเมินร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2553

6. จัดพิธีมอบรางวัลและแถลงข่าว ในวันที่ 26 มีนาคม 2553

โดยผลการประเมินร้านรับซื้อของเก่า มีร้านรับซื้อของเก่า จำนวน 36 ร้าน ที่ได้รับรางวัล ดังนี้

1. รางวัลระดับดีเยี่ยม ร้านรับซื้อของเก่าจะได้รับโล่พร้อมเงินรางวัล จำนวน 6 ร้าน ดังนี้ 1) ร้านวิภาวดี 17 ของเก่า 2) บริษัท สถานีรีไซเคิลวงษ์พาณิชย์สุวรรณภูมิ จำกัด 3) ร้านกิตติชัย 4) ร้านมงคลทอง 5) ร้านล้อโลหะไทย เม็ททอล 6) บริษัท ชิงกา โลหะกิจ จำกัด

ผลจากการดำเนินการตรวจประเมินร้านรับซื้อของเก่า ภายใต้โครงการร้านรับซื้อของเก่าสีเขียวในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครครั้งนี้ คาดว่าจะมีส่วนส่งเสริมและสนับสนุนให้ร้านรับซื้อของเก่าตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วม

2. รางวัลระดับพื้นฐาน ร้านรับซื้อของเก่าจะได้รับประกาศนียบัตร จำนวน 30 ร้าน ดังนี้ 1) ร้านกรุงเทพพาณิชย์ 2) หจก. จ.ทวีโชค 3) ร้านเจริญผล 4) ร้านซีเอสเค รีไซเคิล 5) ร้านตงเฮง รีไซเคิล กรุ๊ป 6) ร้านทองพูน 7) ร้านทาหาวิน 8) ร้านนายสนั่น 9) ร้านนิพัทธ์ของเก่า 10) ร้านปิติชัยรุ่งเรือง 11) ร้านปิยวรรณ 12) ร้านพงษ์ไพศาล 13) ร้านพรพูนทรัพย์ 14) ร้านพันธ์ครุฑเจริญ 15) ร้านไพบูลย์ รวมโลหะทรัพย์ 16) ร้านไพศาล รับซื้อของเก่า 17) ร้านนางสาวมะณี เพียงแก้ว 18) ร้านมหานครโลหะ 19) ร้านระเบียงทอง 20) สถานีรีไซเคิล วงษ์พาณิชย์ สาขาโพธิ์แก้ว (ช.ลาดพร้าว 101) 21) ร้านสมบัติ 22) ร้านสายสมบัติ คำของเก่า 23) ร้านอัญญาไรไซเคิล 24) บริษัท อิมหลิสทีล จำกัด 25) ร้านอัมพร 26) ร้านธนทรัพย์ 27) ร้านสมานคำของเก่าทุกชนิด 28) บริษัท สหฮวดเม็ง จำกัด 29) ร้านจงเจริญ 30) ร้านคัมถนอมทรัพย์

ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น และพัฒนาระบบการบริหารจัดการร้านให้เป็นต้นแบบที่ดี สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับพื้นที่อื่นต่อไป *

การจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

▶ **นายภัทรพล ตูลารักษ์**

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

▶ **นางสาวปิยนันท์ อุดมแดง**

นักวิชาการสิ่งแวดล้อม

สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย

กรมควบคุมมลพิษ สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน โดยในช่วง 3 เดือนแรกของปี ได้จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง วิธีปฏิบัติงานการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่ออบรมเจ้าหน้าที่

ผู้ปฏิบัติงานให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานที่ถูกต้องในการคัดแยก เก็บรวบรวม ขนส่ง และดูแลของเสียอันตรายที่รวบรวมได้จากชุมชนให้แก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของเทศบาลนครนครราชสีมา รวมทั้งให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับชนิด ความเป็นอันตราย และผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมแก่ผู้แทนชุมชน สถานศึกษา และสถานประกอบการการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนของเทศบาลเป้าหมาย โดยผลที่คาดว่าจะได้รับคือประชาชนสามารถคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชน เช่น หลอดไฟ ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่โทรศัพท์มือถือ ภาชนะบรรจุสารเคมี และอื่นๆ

กรมควบคุมมลพิษ จัดการฝึกอบรมให้แก่เจ้าหน้าท้องถิ่นของพื้นที่เป้าหมาย 7 แห่ง ดังนี้

1. เทศบาลนครเข็ญราย จัดฝึกอบรมเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2553 มีผู้เข้าร่วมการอบรมจำนวน 150 คน
2. เทศบาลนครสมุทรปราการ จัดฝึกอบรมเมื่อวันที่ 26 มกราคม 2553 มีผู้เข้าร่วมการอบรมจำนวน 120 คน
3. เทศบาลเมืองน่าน จัดฝึกอบรมเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2553 มีผู้เข้าร่วมการอบรมจำนวน 150 คน
4. เทศบาลนครลำปาง จัดฝึกอบรมเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2553 มีผู้เข้าร่วมการอบรมจำนวน 215 คน
5. เทศบาลนครเชียงใหม่ จัดฝึกอบรมเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2553 มีผู้เข้าร่วมการอบรมจำนวน 200 คน
6. เทศบาลนครนครราชสีมา จัดฝึกอบรมครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2553 มีผู้เข้าร่วมการอบรมจำนวน 125 คน และ
7. เทศบาลนครนครราชสีมา จัดฝึกอบรมครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2553 มีผู้เข้าร่วมการอบรมจำนวน 120 คน

นอกจากการจัดการฝึกอบรมให้แก่เจ้าหน้าที่จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว กรมควบคุมมลพิษยังให้การสนับสนุนความรู้ทางด้านวิชาการผ่านทางเอกสารเผยแพร่ สื่อต่างๆ รวมทั้งมีประชุมหารือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย และให้การสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการบางส่วนเพื่อการออกแบบ จัดทำ และปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เช่น ภาชนะรองรับของเสียอันตราย อุปกรณ์ประกอบพาหนะขนส่ง สถานที่เก็บรวบรวม และอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ *

การแก้ไขปัญหาหากากน้ำตาลรั่วไหลลงแม่น้ำแม่กลอง

► นายพลวรุณ น้อยเคียง

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
สำนักจัดการคุณภาพน้ำ

เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2553 เวลาประมาณ 05.30 น. ได้เกิดเหตุการณ์ถังเก็บกากน้ำตาล (โมลาส) หมายเลข 1 ขนาดความจุ 2,500 ตัน จากจำนวนที่มีอยู่ 9 ถัง ของบริษัท ไทยเพิ่มพูนอุตสาหกรรม จำกัด ซึ่งตั้งอยู่เลขที่ 84 หมู่ 3 ตำบลวังศาลา อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ไหลล้นออกมาจากถังเก็บทำให้โมลาสจำนวน 150 ตัน (150,000 ลิตร) ไหลลงท่อระบายน้ำฝนและไหลลงสู่แม่น้ำแม่กลอง สาเหตุเนื่องจากอุณหภูมิภายในถังถึงเก็บสูงขึ้นถึง 60 องศาเซลเซียส จากปกติที่ควรมีอุณหภูมิในถังเก็บประมาณ 40 องศาเซลเซียส ทำให้เกิดแรงดันขึ้นในถังเก็บ โมลาสจึงขยายตัวไหลล้นออกมาจากถังเก็บ

ภายหลังเกิดเหตุการณ์ดังกล่าว เจ้าหน้าที่บริษัทได้ปิดวาล์วเพื่อหยุดการทำงานของถังเก็บโมลาส และนำถุงทรายมาปิดกั้นทางระบายน้ำเพื่อป้องกันไม่ให้โมลาสไหลลงสู่แม่น้ำแม่กลอง จากนั้นได้แจ้งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีและสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อร่วมตรวจสอบและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาญจนบุรี ได้ประสานสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดราชบุรี และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อแจ้งเตือนประชาชนโดยเฉพาะเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาในกระชังในแม่น้ำแม่กลองให้เตรียมความพร้อม และกรมชลประทานระบายน้ำจากเขื่อนแม่กลองเพื่อผลักดันมวลน้ำเสีย โดยขณะนั้นอัตราการไหลของน้ำมีความเร็วประมาณ 3.0 – 3.5 กิโลเมตร/ชั่วโมง

ระยะทางของแม่น้ำแม่กลองตั้งแต่บริเวณที่ตั้งบริษัท ไทยเพิ่มพูนอุตสาหกรรม จำกัด จนถึงปากแม่น้ำแม่กลอง มีความยาวประมาณ 113 กิโลเมตร จากการประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น หากไม่มีอิทธิพลจากน้ำขึ้น คาดว่ามวลน้ำเสียจะไหลถึงปากแม่น้ำบริเวณอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ภายใน 37 ชั่วโมง หรือช่วงกลางคืนของวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2553

กรมควบคุมมลพิษ โดยสำนักจัดการคุณภาพน้ำ และฝ่ายตรวจและบังคับการ ได้ดำเนินการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำแม่น้ำแม่กลอง ดังนี้

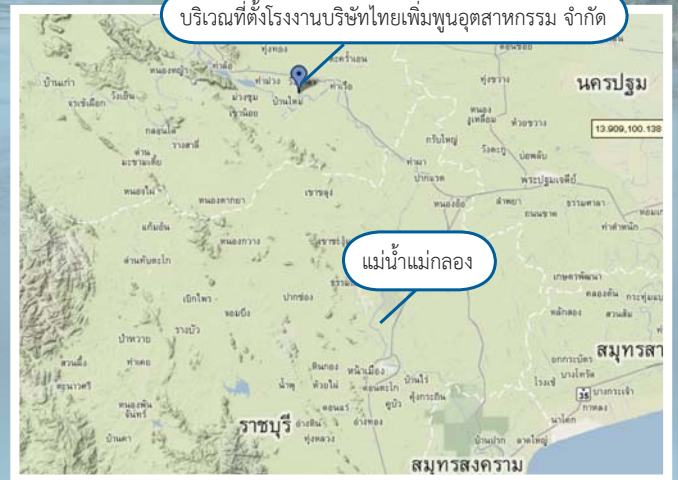
1. เฝ้าระวังคุณภาพน้ำใน 8 อำเภอ ที่อาจได้รับผลกระทบตั้งแต่อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี อำเภอบ้านโป่ง อำเภอโพธาราม อำเภอเมืองราชบุรี และอำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี จนถึงอำเภอบางคนที อำเภออัมพวา และอำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม

2. ในช่วงที่มวลน้ำเสียไหลผ่านอำเภอท่ามะกาและอำเภอบ้านโป่ง ในวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2553 เวลาประมาณ 18.00 - 19.00 น. น้ำมีสีดำนวลน้ำ ตรวจพบค่าออกซิเจนละลาย (DO) ลดลงจากค่าปกติประมาณ 5 มิลลิกรัม/ลิตร เหลือประมาณ 2 มิลลิกรัม/ลิตร โดยใช้เวลาประมาณ 5 - 6 ชั่วโมง คุณภาพน้ำกลับมาสู่สภาพปกติ

3. เมื่อมวลน้ำเสียเคลื่อนมาถึงบริเวณตอนกลางของแม่น้ำแม่กลองตั้งแต่อำเภอโพธารามถึงอำเภอเมืองราชบุรี ในเวลาประมาณ 01.00 น. ของวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2553 ค่า DO ลดลงจากค่าปกติประมาณ 4 - 5 มิลลิกรัม/ลิตร เหลือประมาณ 1 มิลลิกรัม/ลิตร ซึ่งเป็นค่าวิกฤตคุณภาพน้ำทำให้ปลาในกระชังเริ่มลอยหัวแต่ไม่ตาย

4. เมื่อมวลน้ำเสียเคลื่อนมาถึงเขตอำเภอบางคนทีในช่วงหลังเวลา 01.00 น. ของวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2553 จนถึงช่วงเช้าของวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2553 และไหลออกสู่อ่าวไทย ณ ปากแม่น้ำแม่กลอง ในช่วงเย็นของวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2553 ค่า DO ลดลงจากค่าปกติประมาณ 4 - 5 มิลลิกรัม/ลิตร เหลือประมาณ 1.5 - 2 มิลลิกรัม/ลิตร

5. จากการตรวจสอบไม่พบรายงานการตายของสัตว์น้ำหรือปลาในกระชัง แต่ส่งผลกระทบต่อกรนำน้ำมาผลิตน้ำประปาและใช้ในการอุปโภค-บริโภคชั่วคราว หลังจากเหตุการณ์ดังกล่าวผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี ได้มอบหมายให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาญจนบุรี รวบรวมความเสียหายและเจรจากับบริษัท ไทยเพิ่มพูนอุตสาหกรรม จำกัด เพื่อให้รับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น

ปัญหามลพิษ 1650 อุบัติเหตุสารเคมี

สายด่วน 1650

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- รับแจ้งเหตุฉุกเฉินจากอุบัติเหตุสารเคมี
- รับแจ้งเรื่องร้องเรียนมลพิษ
- ให้บริการข้อมูลการระงับภัยสารเคมีเบื้องต้น

GREEN SERVICE

“อู่สีเขียว”

คลินิกไอเสียมาตรฐาน

รักษารถ ลดโลกร้อน กับอู่สีเขียว

คลินิกไอเสียมาตรฐาน

บริการคุณภาพ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

ติดต่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0 2298 2082-4 โทรสาร 0 2298 2085

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตเลขที่ 32/2538
ไปรษณีย์สามเสนใน

เรียน

